

som er lige stort for alle Hjem, enten de ere smaa eller store, et Tilskud pr. Barn og endelig et Tilskud pr. Barn, der undervises i Børnehjemmets egen Skole — det er nemlig paa langt nær ikke alle Børnehjem, som selv have Skole, men de Børnehjem, som have det, faa altsaa fremtidig et Ekstratillæg pr. Barn. Det første Tilskud, Grundtilskuddet, som ydes uden Hensyn til Hjemmets Størrelse — dog skal et Hjem have mindst 8 Børn for at kunne blive anerkendt —, er sat til 100 Kr., det andet Tilskud, pr. Barn, er sat til 30 Kr., og det tredje, for Skolearbejdet, til 5 Kr. pr. Barn. Der kan diskuteres om, hvorvidt disse Tal ere heldige. Det tror jeg neppe, de ere. Jeg har selv været med til at foreslaa en saadan Omændring af Tilskudsmaaden, men jeg har holdt paa andre Tal. Jeg mener, at Grundtilskuddet, uanset Størrelsen, 100 Kr., er for lille. Virkningen af de nye Regler vil blive, at de smaa Hjem faa forholdsvis større Bidrag pr. Barn end de store. Det er altsaa en Begunstigelse af de smaa Hjem, men det er i sin Orden, thi de smaa Børnehjem paa mellem 10 og 20 Børn ere i Regelen ubetinget de bedste, men have vanskeligst ved at bestaa, fordi deres Indtægter ere meget smaa, og Udgiften pr. Barn er større. Nu faa de et lille Ekstratilskud paa Grund af det ringe Børneantal. Jeg skal nævne et Par Eksempler. Et Hjem paa 10 Børn vil efter den ny Regel faa 40 Kr. pr. Barn, men et Hjem paa 25 Børn kun 34 Kr. og et Hjem paa 50 Børn kun 32 Kr. pr. Barn. Hvis man gjorde Grundtilskuddet dobbelt saa stort, altsaa satte det til 200 Kr., vilde Forholdet være gunstigere for de smaa Hjem, og det synes jeg vilde være heldigere.

Alt, hvad jeg hidtil har nævnt, er det, som sorterer under Kultusministeret, men de egentlig store Bevillinger findes paa Justitsministeriets Budget, hvorunder Opdragelsesanstalterne høre. Der er i Aar foreslaaet bevilget 413,415 Kr. Det er en Stigning fra i Fjor med over 100,000 Kr. Paa det sidste Finanslovsforslag, før Børneloven traadte i Kraft, vare samtlige disse Bevillinger 134,000 Kr.; nu ere de over $\frac{1}{2}$ Million og ere altsaa stegne til det 4-dobbelte.

Efter at have givet disse Oplysninger om Tallene paa de to Bevillinger til den offentlige Børneforsorg vil jeg slutte dette Afsnit med at gøre nogle faa Bemærkninger om Arbejdet. Jeg understreger udtrykkeligt, inden jeg begynder, at jeg direkte kun kender til de egentlige Børnehjem,

hvor jeg kommer som Tilsynsmand en Gang om Aaret. Opdragelsesanstalterne og Optagelseshjemmene kender jeg meget mindre til og tør ikke udtale mig om, hvorledes Arbejdet egentlig gøres der. Jeg venter næste Aar at komme der for at se til deres Undervisning, hvad jeg har lovet, men jeg har hidtil ikke haft noget med disse Anstalter at gøre og tør ikke udtale mig om, i hvilken Gænge Arbejdet er der i Almindelighed. Om Børnehjemmene tør jeg derimod tale med langt større Tryghed og Sikkerhed, fordi jeg dog kender noget til dem.

Jeg vil da først sige, at Arbejdet øves gennemgaaende i smaa Kaar og i stor Ubeværkethed. Det er en Skavank ved mange af vore Børnehjem, at Fattigdom trykker dem. Dette har jeg jævnlig udtalt her i Tinget og i mine Indberetninger. Dermed mener jeg ikke, at Børnehjemmene skulle være saa flot anlagte, at de vænne Børnene til Luksus og Overdaadighed, langt fra — det have vi nok af i Tiden —, men der er Ting, som burde kunne erhverves. Et Børnehjem burde kunne have Lokale til Husfid og Sløjd, en Gymnastikplads, en Sportsplads o. l. Og hvad der især savnes mange Steder, er en lille Hjelpefond, hvoraf man kunde afholde Udgifter til de store Drengene, naar de gaa fra Hjemmet ud i Haandværkerlære. Man tvinges nu næsten uvilkaarligt paa de allerfleste Børnehjem til at lade alle Drengene komme ud til Landbrug, fordi man ikke har en lille Fond, man kunde øse af til Afholdelse af Udgifterne til Oplærelse i et Haandværk. Det er absolut uheldigt. Mange af disse Drengene passe slet ikke til Landbrug, men brillant til Haandværk. Mange af dem ere komme fra de store Byer og tilhøre maaske gamle Haandværkerslægter med nedarvet Snille i Retning af Haandværk. Der burde være en lille Fond, hvoraf Børnehjemmene kunde afholde Udgifterne de første 3—4 Aar, medens en saadan Knøs staar i Lære. Man er paa enkelte Børnehjem naaet til at kunne udruste disse Drengene deres Læretid igennem ved ydede Tilskud fra Børnenes Hjemstavnkommuner eller Foreninger, men i Regelen har man, som sagt, ikke saadanne Midler i Hænde. Der er Børnehjem, hvor man slet ingen Plejeløn faar, men alle Udgifter dækkes ved frivilligt indsamlede Bidrag og Statens og Kommunens Tilskud. Der er Børnehjem i København, som ikke tage en eneste Øre i Plejeløn. Ligeledes er der paa Landet Børnehjem, der bæres af Indre Mission, og hvis